

Na covidovém oddělení brodské nemocnice strávil dva měsíce

Armáda vypomáhala na začátku letošního roku v nemocnici v Havlíčkově Brodě, Mezi sedmi vojáky, kteří zde sloužili, byl i „žďárák“ Marek Sobotka.

■ Pavel Bajec

Rotný Marek Sobotka ze Žďáru nad Sázavou se již několikrát ocitl obrazně řečeno v první linii na zahraničních misích v Afghánistánu.

Naposledy byl v trošku jiné první linii. A to v nemocnici v Havlíčkově Brodě, kde pečoval na covidové jednotce o pacienty s těžkým průběhem nemoci. V Havlíčkově Brodě strávil dva měsíce služby, kdy na oddělení vypomáhal jako sanitář.

Čtyřiatřicetiletý urutlý voják slouží u 43. výsadkového pluku v Chrádímě. „Ke konci února přišel požadavek od nemocnice, že by potřebovali sedm vojáků na výpomoc na covidové oddělení. Náš útvar, který je nejbližší Havlíčkově Brodě, vybral sedm lidí, kteří byli očkovaní po druhé dávce,“ začíná své vyprávění.

Ríká, že se přihlásil dobrovolně. V nemocnici sloužil šest dní v týdnu v osmihodinových pracovních směněch. Pouze neděle měli volno. Jenže v případě nutnosti museli být stále k dispozici, takže i neděle museli strávit v Havlíčkově Brodě. Ubytování byli na studentské ubytovně.

V nemocnici sloužili do 29. dubna. Když 25. února nastupoval, covidové oddělení doslova praskalo ve švech. Bylo na něm hospitalizováno okolo stovky pacientů. To znamená, kapacita oddělení byla zcela naplněna.

„Normálně to číslo tak člověku nepřijde, ale když to jak vidíte v té nemocnici, to se člověk nezastaví. K tomu jste pořád oblečený v ochranném obleku, tak to není nic příjemného,“ pokračuje.

Za doby jeho služby někteří pacienti na oddělení zemřeli. Neví přesně kolik, ale říká, že úplně málo to nebylo.

„Byli to většinou nemocní a staří lidé, ale háť to je život, člověk se s tím musí smířit,“ popisuje.

ROTNÝ Marek Sobotka se zúčastnil několika zahraničních misí. Jeho poslední nasazení bylo dosti netradiční, vypomáhal na covidové jednotce v Nemocnici Havlíčkově Brod. Snímek byl pořízen na Krajském vojenském velitelství v Jihlavě.

Foto: Pavel Bajec

I přes častá úmrtí pacientů nějaký velký nápor na psychiku nevnímá.

„Každá práce má něco, na druhou stranu my vojáci máme psychiku neustálým výcvikem trénovanou a s vyšším prahem odolnosti, takže se s tím člověk tak nějak popasuje,“ hodnotí skromný mladý muž.

Situace se zlepšuje

V důsledku vládních restrikcí se tlak hospitalizovaných pacientů v českých nemocnicích postupně snižoval. Výjimkou nebyla ani nemocnice v Havlíčkově Brodě. Počet pacientů na covidovém oddělení se na konci března pětinaobně snížil.

„V dnešní době tam je okolo 20 covidových pacientů,“ potvrdil. V nemocnici dělal spolu s dalšími kolegy od armády víceméně sanitářskou práci.

Ta spočívala například v ranních hygienách, podávání stravy, odvozech pacientů na vyšetření, jejich polohování na postelích a další péči. Spolupracoval s ostatním zdravotním personálem si pochvaluje.

„Zpočátku jsem z toho měl obavy, protože všichni víme, jak to vypadá, když třeba někdo nový přijde někam do práce. My jsme ale přišli a všechno bylo naprosto skvělé,“ oceňuje zaměstnanec nemocnice.

Službu v havlíčkovobrodské nemocnici považuje za obrov-

skou zkušenost. Pokud by dostal nabídku, opět by neváhal nemocnici vypomoci.

„Poznal jsem, jak vlastně funguje naše zdravotnictví, že je opravdu na vysoké úrovni. V tomto směru mi to dalo opravdu hodně. Pokud by se v budoucnu naskytla podobná příležitost, tak bych do toho opět šel,“ dokládá.

Pomoc armády ve vysočinských nemocnicích zastřežovalo Krajské vojenské velitelství v Jihlavě (KVV).

„Spolupráce s KVV Jihlava byla skvělá. Pan kapitán Veverka [řis. pozn. red.] nám několikrát volal, jak se máme, zda nepotřebujeme nějak pomoci, nebo zda je

v logistickém vybavení a zabezpečení vše v pořádku,“ zmiňuje.

Ocenil také poděkování, kterého se jim za práci v nemocnici dostalo od vedení kraje a nejvyšších armádních funkcionářů. Poděkování vojákům tlumočil ředitel KVV Jihlava plukovník Ladislav Sekan.

Rotný Marek Sobotka nastoupil k armádě v roce 2007. Jak upřesnil, nastoupil hned po škole, protože již tehdy chtěl sloužit v armádě.

„Bral jsem to jako svoji povinnost, když zrušili povinnou základní vojenskou službu. Tak jsem si to chtěl vyzkoušet a nakonec jsem toto povolání cítil jako svoje poslání a u armády zůstal až doposud,“ dodává.